

Egn, hvad det betyder, naar en rigtig god Korthornsbesætning bliver angrebet af Mund- og Klovesyge, og saa ikke alene de syge Dyr, hvad jeg finder er rigtigt, bliver nedslaaet paa Stedet, men ogsaa Dyr, som intet fejler, bliver nedslaaet. Mon der ikke burde gøres en Undtagelse i visse Tilfælde? Jeg finder dog, saaledes som det ogsaa er blevet sagt i det andet høje Ting, at med de Befordringsmidler, vi har nu, vilde det ikke være saa vanskeligt at befordre saadanne Dyr til Slagtehus, hvor Slagtingen kunde foregaa under al mulig Kontrol o. s. v. Det er en Kendsgerning, at man fra en angrebet Gaard kan bortføre baade Svin og Faar og faa dem slagtet paa et offentligt Slagtehus; kunde man mon ikke handle paa samme Maade med Hensyn til Kreaturerne? Jeg tror, dette Forhold har større Betydning paa Egne, hvor der fedes betydeligt, end paa Egne, hvor man har en udpræget Malkebesætning, fordi Malkekøernes Værdi ikke ligger i Kødet, men i Mælkeydelsen. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister ogsaa at have dette Forhold in mente ved muligt oplussende Tilfælde, idet jeg meget skarpt vil understrege, at Nedslagning af en angrebet Besætning er den mest rationelle Maade at bekæmpe Sygdommen paa, og hvis man fra Ministeriets Side er vejet noget tilbage for de større Udgifter, som derved paaføres Statskassen, mener jeg altsaa, som jeg har anført, at man maaske, overalt hvor Sygdommen optræder, selv om man slaar Besætningen ned, dog vil kunne opnaa, at det økonomiske Tab for Statskassen begrænses. — Jeg skal slutte med at anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg kan anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Den højtærede Minister sagde gentagne Gange, at vi nu — jeg tror dog, der tilføjedes „forhaabentlig“ — stod ved Afslutningen af denne Epidem. Er det saa sikkert, at en Epidem i den Grad er et Hele, noget afsluttet? Hvor stor Vished har man for, at denne Afslutning ikke kan strække sig over endog maaske flere Aar? Hvis jeg har Ret i min Formodning paa dette Omraade, vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, at man ved Bekæmpelsen af de opdukkelige Tilfælde, som forhaabentlig vil bringe gode Resultater, i hvert Tilfælde regner med en længere Periode, end man har gjort hidtil, idet man efter min Mening f. Eks. har aabnet for tidligt for Tilførselen fra Egnene Syd for Limfjorden til Egnene Nord for Limfjorden, hvorved man maaske

har forspildt Muligheden for at holde Landet Nord for Limfjorden rent for Sygdommen og derved har forhindret Eksporten til Norge.

Jeg skal ikke indlade mig paa at give Raad om, i hvilken Grad man skal slaa Besætningerne ned, og hvilke Metoder man i øvrigt skal bruge til Bekæmpelsen, idet jeg mener, man nødvendigvis maa overlade Afgørelsen heraf til dem, der har den specielle Indsigt i dette Spørgsmaal, i Forening med Ministeren, der varetager det offentlige Interesser. Ved denne Lov gives der jo Myndighederne yderligere Beføjelser, hvorved den skulde blive et mere fuldkomment Redskab i Ministerens Haand til Bekæmpelse af Sygdommen.

Der staar i § 2: „I Tilfælde af, at Mund- og Klovesygen antager større Udbredelse, kan Landbrugsministeren forbyde Dans og Forlystelser af lignende Art paa offentlige Steder i den paagældende Egn“. Hvorfor kun nævne Dans og Forlystelser? Jeg ved nok, at Kendskabet til Bakterien ikke er stort i Øjeblikket, men der foreligger vel ikke noget om, at den hellere gaar til Dans end til Begravelse, og der kunde jo meget vel være andre Møder eller Forsamlinger, som burde forbydes. Ogsaa store Begravelser og Sammenkomster af enhver Art, som skal finde Sted paa offentlige Steder i et smittet Distrikt, bør Ministeren kunne forbyde, lige saa vel som han bør kunne forbyde Dans og Forlystelser. Jeg synes, at den Begrænsning, der her er truffet, neppe kan begrundes, og hvis man ikke kan forbyde Afholdelse af saadanne Sammenkomster i Henhold til den Politimesteren i § 1 givne Beføjelse, burde Beføjelsen udstrækkes til at omfatte Forbud mod saadanne Sammenkomster. Hvis man derimod allerede har en saadan udstrakt Beføjelse i Henhold til Bestemmelsen i § 1, er der ingen Grund til at nævne Dans og Forlystelser særlig. Jeg vilde gerne høre den højtærede Ministers Udtalelse derom, idet jeg i øvrigt anbefaler Lovforslaget til Fremme.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Der er for mig ingen Grund til at komme dybere ind paa Enkeltheder, idet jeg dog gerne vil sige et Par Ord til nærmere Forklaring af min tidligere Bemærkning om, at vi nu forhaabentlig stod ved denne Sygdoms Afslutning. Jeg bygger dette Haab paa den Omstændighed, som heldigvis synes at gælde alle smitsomme Sygdomme baade blandt Mennesker og blandt Dyr, at